

[Lausten.]

forslagets Behandling i det andet høje Ting, at netop denne Bestemmelse vil medføre, at mange, som hidtil var afskaaret fra at være Ansøgere af Mangel paa Startkapital, kan være med nu, og dette er kun godt, ikke alene for de paagældende, men for hele Sagens Skyld. De kvalificerede Ansøgerses Antal vil blive større, og Antallet af Ansøgere har jo ikke altid svaret til den til Raadighed staaende Jord og de til Raadighed staaende Midler.

Det maa ogsaa anses for en god Ændring i Loven, at en Del af Pengene kan anvendes til at udføre Plantninger paa Jord, der ikke er egnet til Udstykning.

Som det allerede er blevet nævnt, er der under Lovforslagets Behandling i Folketinget, baade før og efter at man i det nedsatte Udvalg var enedes om Forslaget, fra en enkelt Side ret vedholdende blevet krævet, at det jordkøbende Udvalg skulde have friere Hænder; det skulde have ganske frie Hænder, tror jeg, der blev sagt, ved Ansættelsen af den Pris, der betales for Jorden; Udvalget skal, blev der hævdet, ikke have til Opgave at købe billig Jord. Det kan være rigtigt nok, men det er da paa den anden Side ogsaa rigtigt og ikke mindre vigtigt, at Udvalgets Opgave ikke skal være at drive Jordpriserne kunstigt i Vejret. Jeg tror, vi er enige om, at dermed vilde vi gøre Landbruget og ganske særlig de unge, der starter de nye Hjem og skal forrente de højere Jordpriser, en meget daarlig Tjeneste. Landbrugsministeren har da ogsaa over for disse Henvendelser hævdet, at Forholdet ved Jordkøbet i Sønderjylland vedblivende maa blive det samme som i det øvrige Land, og derom tror jeg vi fra alle Sider kan være enige.

Saa vil jeg gerne til allersidst udtale min store Glæde over det, der i de 16 Aar siden Genforeningen er sket i Sønderjylland paa Udstykningens Omraade. Der klages somme Tider fra enkelte Sider over, at det gaar for langsomt, det skulde gaa hurtigere endnu. Jeg kan ikke rigtig indse, at der er Grund til en saadan Anke. Naar vi nu efter 16 Aars Forløb er naaet dertil, at vi ved Hjælp af Udstykningslovene, ved Hjælp af Jordfordelingslovene har oprettet omkring 1400 nye Hjem dernede, naar vi er naaet dertil, at vi det ene Aar efter det andet opretter omkring 100 nye Hjem — og jeg vil tro, at Ændringen i Loven om Etableringslaan vil medvirke til, at det kan forceres noget, at der kan blive nogle flere

endnu hvert Aar —, synes jeg egentlig ikke, der er Grund til at klage over, at det gaar for langsomt, at der ikke sker nok.

Jeg skal med disse faa Ord anbefale Forslaget til velvillig Behandling og hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): De fire Ordførere har paa deres Partiers Vegne givet Tilsagn om at medvirke til Forslagets Gennemførelse, og jeg vil gerne her bringe dem min Tak for dette Tilsagn.

I Anledning af de forskellige Udtalelser, der er fremsat om Jordkøbet og om Jordpriserne, skal jeg gøre en enkelt Bemærkning, men ikke fordi jeg ønsker, at man skal komme ind i en Diskussion om dette Spørgsmaal, for det er jo indlysende, at man paa det Omraade ikke kan have ubetinget samme Opfattelse. Den Bemærkning, jeg vil gøre, er da den, at jeg er enig i, at man i enkelte Tilfælde maa tage Hensyn til den Jordsælger, som maaske paa Grund af økonomiske Vanskeligheder ser sig nødt til at sælge en Del af Jorden eller hele Ejendommen. Der er menneskelige Hensyn at tage, som man hidtil har taget, og som jeg ogsaa mener, man vil tage i Fremtiden. Paa den anden Side maa man være meget betænkelig ved at gaa for vidt i saa Henseende, idet det for det første i væsentlig Grad vil komme Kreditorerne til gode, mere maaske end Landmanden, thi det er indlysende, at hvis Landmanden ikke kan sælge til den høje Pris, kan Kreditorerne heller ikke faa deres Penge, og det er jo alligevel i første Række ikke Kreditorerne, man i saa Tilfælde skulde hjælpe; det er snarere Landmanden, man skal hjælpe til at blive ved Ejendommen. Men det maa altid være et Skøn, som foretages af de paagældende, der bliver afgørende i saa Henseende.

Dernæst vil jeg sige, at det, som for mig ogsaa bevirker, at man maa være betænkelig ved at betale for meget for Jorden, er, at man derved bidrager til at stimulere Ejendomspriserne i Landsdelen til Skade for Ungdommen og Fremtidens Landmænd. Det er klart, at naar Staten optræder som Storopkøber af Jord — og det gør den jo, naar den i Løbet af nogle Aar anvender en halv Snes Millioner til Jordopkøb —, og disse Opkøb bevirker en Stimulering af Jordpriserne, vil dette være i høj Grad skadeligt for dem, som ikke kan faa Jord gennem Statsopkøbene, men maa købe i det frie Marked enten Dele af Ejendomme eller hele Ejendomme, og denne